

RÉGI ISASZEGI NÓTÁK:
a Dallam zenéje: — csárdás-léptetve.

Felszántom az isaszegi temetőt...

Felszántom az isaszegi temetőt
Vetek bele a lovamnak legelőt
Magamat is belevetem rózsának
aki szeret szakítson le magának!

Árkolják az isaszegi temetőt
Engem temetnek bele legelőbb
Előbb engem, aztán meg a babámat
Hogy ne tartson más szeretőt magának.

Isaszegi templom tetejébe...

Isaszegi templom tetejébe
Rászállott egy holló feketébe
Látod, babám, az is minket gyászol
El akarnak tiltani egymástól.

Rózsa, rózsza, de szép tea rózsza
Reggel nyílik, este járok hozzá
Este járok mikor senki se lát
Mégis irigy rám az egész világ.

Irigyeim, hagyjátok szeretni
Hagyjátok a szememet rávetni
Rá van szokva szemem az intésre
Gyöngé karom szép lány ölelésre.

Isaszegi templom tetejébe
Rászállott egy holló feketébe
Bal szárnyával csak azt rebesgeti
Volt szeretőm el kell felejteni.

Isaszegi suttyantós csárdás

Pattogós ütem

A babámhoz bandukoltam suttyomban
az ajkára csókot loptam suttyomban
Hej de akkor, vigye kánya!
Észrevette a mamája suttyomban...
S rásuttyantott a hátamra suttyomban.

„Száll az ének szájáról-szájra” címmel, 1905—1938.

5600 magyar népdalt 24 kötetben gyűjtött össze szövegével és kottájával a Magyar Nemzeti Múzeumnál. Radó Gyuláné sz. Kenesei Ilona 25 éven át volt isaszegi tanító. Népdalgyűjteményébe 40 különféle isaszegi nótát is szerepeltet. Ezekből közöljük a fentieket.

1913. februárban Magyarvárról kérte Isaszegre helyezését. 1914-ben férje katonai szolgálatra bevonult, aki 1916-ban Ukrajnában elesett, ott temették el.

Az isaszegi férfi tanítóságnak is be kellett vonulnia és roppant nehéz körülmények között, elértéktelenedett fizetésből, nélkülözések közt a 90—100 lélekszámú osztályokat tanította az akkori tantestület 8 tanítónőjével. Egy hadiárva kislányt vállalt gyermekéül, akit felnevelt.

1919-ben, a Tanácsköztársaság ideje alatt a községben a világháború okozta nagy szegénység volt. A gyermekek hiányos, rongyos öltözetben jártak iskolába és sok volt a községben a kereset nélküli szülő. Tanító társaival megszervezte a rendszeres szociális juttatásokat a rászorulóknak számára. Egészségügyi szervezetet létesített először Isaszegen, ahol bevezette a gondozói és a tanácsadói szolgálatot. Nagy népszerűsítési mozgalmat indított be, hogy 1919. május 1-re megnyílhatott Isaszegen, a Rákóczi úton társadalmi munkák gyors kivitelezésében a budapesti szervezett munkások Általános Fogyasztási Szövetkezetének isaszegi fiókja gazdag árukészletével. Az országos építkezések miatt téglahiány volt, ezért salakbetonból építették a falakat. Az épület ma az egészségháza. A Tanácsköztársaság ideje alatt számtalan egészségügyi előadást tartottak petróleumlámpák mellett a községben tanító társaival. A szegény gyermekeknek új ruházatot, a nélkülöző családoknak segélyeket és élelmiszereket juttattak. A Tanácsköztársaság leverése után a rászoruló lakosság támogatására a Stefánia Egészségügyi Szövetség helyi fiókját alakította meg a községben és rendszeressé tette a község gyermekeinek egészségügyi gondozását, saját jövedelméből vásárolt kvarclámpát, mellyel először Isaszegen is lehetővé

vált a gyermekek gyógyítása. Az iskolás gyermekekkel műkedvelő színpadi előadásokat tanított be és rendezett az iskolában, a község szegény gyermekei segélyezésére fordították a jövedelmét. Számos tanulmányt írt egészségügyi folyóiratokban és a napisajtóban. A szeretet és szolgálat témaköréből költeményeket írt. Számos dalt költött, melyet megzenésítésével a budapesti „Magyar Muzikaszó” zeneműkiadó vállalat forgalmazott.

Radó Gyuláné isaszegi hadiárvak közt. 1915

A Magyar Nemzeti Múzeum és az Országos Széchényi Könyvtár zenetörténeti osztályához juttatott összegyűjtött magyar népdalairól az amerikai magyar újságok sorozatban közöltek méltatásokat.

Végzetlenül egyszerűségben, nagy szeretetet kivető munkásságával igazi bizalmasa volt községünk lakosságának a mindenki kedves Ilonka nénije. 1938 augusztusában költözött el Budapestre, sokszor kilátogatott Isaszegre. 1960. február 3-án halt meg Budapesten 77 éves korában. Önzetlen munkásságával rászolgált, hogy megemlékezzünk róla.

Id. Szatmáry Zoltán